

For saa vidt der i Slutningen er tillagt Ministeriet og Overøvrigheden en særlig Afgang til at kunne inddrage en Alderdomsunderstøttelse, er dette sket, fordi det er vanskeligt aldeles udtømmende at angive de Tilfælde, i hvilke Fortabelse bør finde Sted, hvad enten man nu tænker sig Aarsagen liggende i vedkommendes egen Opførsel eller i hans økonomiske Forholds uforholdsmæssige Forbedring ved Arv, Lotterigevinst eller lignende.

ad § 9. Naar Understøttelsen ydes efter faste Takster, er der formentlig ikke Grund til at indskrænke Refusionen til de tre Fjerdedele, hvilket jo i Fattigloven og den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov alene er begrundet ved Hensynet til, at Opholdskommunen ikke skal yde højere Hjælp end fornødent, naar den selv er ganske uden Interesse deri. Bestemmelsen om de $\frac{3}{4}$ er derfor foreslaaet strøget.

Som en Bemærkning, der knytter sig baade til § 5 og § 6, tilføjes endelig, at der maasse kunde være Grund til i Loven at tillægge Indenrigsministeriet en Besøjjelse til at bestemme, at bylignende Dele af Landdistrikter, der grænse umiddelbart op til Byer, med Hensyn til Taksterne blive at behandle som Dele af Byen el. lign.